

Side og Søfolk paa den anden Side, der med Sagkundskab og upartisk Velvillie tog sig af begge Parters Interesse, og i hvem navnlig de simplere Sømænd kunde finde en naturlig Bærge og Beskytter. Derfor har man meent, at det var saare vigtigt, at Balget af den paagjældende Mand blev truffet med de fornødne Hensyn, og, naar Sømændsforeningen til Slutningen har givet den Ordning sit Bifald, som der var Spørgsmaal om paa det Trin af Sagen, da Foreningen sidst havde Velilighed til at blive bekendt med den, saa var det, fordi Sømændsforeningen troede, at Sagen vilde blive ordnet saaledes, deels at Overfludet af Pengene vilde blive anvendt paa en Maade, som særligt tiltalte den, nemlig til Oprettelsen af et Sømændsherberg, og deels at der ved Bateffektens Ansættelse vilde blive gaaet frem paa en saadan Maade, at de Hensyn kunde blive betryggede, som efter Foreningens Mening burde tages. Jeg vil nu sige, at det forekommer mig fuldkommen rigtigt, hvad der navnlig ogsaa med stor Styrke blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3de Valgkreds (E. C. Larsen), at denne Bestilling ifølge sin Bæsen slet ikke er af nogen communal Natur, og at der derfor ikke er nogen Anledning til at sætte denne Stilling i Forbindelse med Communen, hverken i eller udenfor Kjøbenhavn. Om man da skal lade Bestikkelsen foretage af en underordnet Dyrighed eller vil henlægge den til Indenrigsministeren, derom kan der jo have deelte Meninger. Det er imidlertid min Mening, at det er rigtigst og naturligst, og jeg vil tilføje, at jeg troer, at Sømændstanden i Almindelighed finder størst Betyggelse ved, at Besættelsen henlægges til Indenrigsministeren. Man har den Tro, at han ifølge sin ophøiede Stilling er hævet mere over de forskjellige personlige og andre Hensyn, som ellers kunne gjøre sig gjældende ved Besættelsen af en saadan Plads. Man troer fremdeles, at han ifølge det Forhold, hvori han staaer til Skibsfarten og til Søvesenet i det Hele, er naturlig kaldet til at have ogsaa sit Tilsyn med denne Stilling. Men naar man henlægger Bestikkelsen til Indenrigsministeren, vilde jeg ansee det for det Naturligste, at man ikke

forpligter Indenrigsministeren til, hvad Balget af Personen angaaer, at følge den ene eller den anden Indstilling eller Anbefaling, men at man overlader til Indenrigsministeren at høre sig for, forsaavidt han anseer det fornødent, paa de Steder, hvor der er størst Sagkundskab og Personalkundskab tilstede. Thi dette skal jeg fremhæve, at det er overordentlig vigtigt at faae en Mand, der er godt kendt med Sømændsforhold og har et godt Navn i Sømændstanden, og særligt skal jeg indskærpe, at navnlig nu, da Sagen har valet et vist Nøre, og da den fra første Færd er bleven sat i Bevægelse ved, at der var nogen Misfornoielse tilstede blandt de simplere Søfolk, er det saare vigtigt at træffe et Valg, som kan tilfredsstille de tilstedeværende Anskuelse og de Fordringer, man fra den Side anseer sig berettiget til at stille. Jeg ønsker ikke at gaae dybere ind paa dette Spørgsmaal, men dersom der skulde blive nedsat Udvalg i denne Sag, hvilket jeg vilde ansee for rimeligt, saa vil man af de Documenter, der, efter hvad jeg fremdeles anseer for naturligt, ville blive overleverede til Udvalget, og hvoriblandt findes Erklæringer, afgivne af forskjellige Autoriteter, og ogsaa den Erklæring, der er afgiven af Sømændsforeningen, have Velilighed til at see, i hvilken Retning navnlig de simplere Sømænds Tanker i dette Punkt ere gaaede. Jeg vil ikke nægte, at det forekommer mig, at det vilde have været ønskeligt, om der fra Regjeringens Side var taget mere Hensyn til disse af mig berørte Døfter, der, hvad dette Punkt angaaer, iøvrigt falde sammen med, hvad Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn i Modsetning til Magistraten har vedtaget.

Endnu skal jeg kun gjøre en Bemærkning i Henseende til, hvad der blev omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg). Det er vistnok fuldkommen rigtigt, hvad han bemærkede, at det kan være praktisk hensigtsmæssigt, at det bliver udtalt, at Bateffekten er berettiget og forpligtet til at modtage som Depositum, hvad der ved Skipperens eller Søfolkens Bortreise maatte være omtvistet imellem dem. Det er nemlig ofte Tilfældet, at Skipperen anseer sig berettiget til at tilbageholde en Deel af det Gyre-